

عنوان مقاله:

رابطه همدلی با مهارت های اجتماعی دانش آموزان و افراد

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 42 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فریبا تیموری - کارشناس ارشد مدیریت مالی

زری کنگاور نظری - کارشناس آموزش ابتدایی

مریم ذبیحیان - کارشناس علوم تجربی

فرزانه قاسمی - کارشناس ادبیات

خلاصه مقاله:

از میان همه مفاهیمی که متخصصان تعلیم و تربیت، روان شناسان، جامعه شناسان و غیره در موقعیت های مختلف، مورد مطالعه قرار داده اند، «مهارت های زندگی» از مهم ترین زمینه های پژوهشی موثر در موفقیت های افراد است. در واقع امروزه داشتن مهارت های زندگی از ضروریات یک زندگی موفق است. مهارت های زندگی انسان را قادر می سازد تا خود را با اجتماع سازگار نموده و نیازهای فیزیکی، معنوی، روحی، روانی، عاطفی و غیره خود را به نحو مطلوب بر آورده سازد. به بیان دیگر مهارت های زندگی، انسان ها را با چهار نرم؛ موفقیت، استقلال، عمومی بودن و تمایز آشنا می کند و در بیشتر این مهارت ها منابع انسانی تبدیل به سرمایه های انسانی می شوند. به نظر می رسد که با توجه به شیوه های زندگی اجتماعی و نفوذ فرهنگ ها و وسایل ارتباط جمعی و تنوع نیازها و موانع مختلف و لزوم برنامه ریزی در راستای اهداف بهداشت روان و گستردگی آسیب ها و رفتارهای پرخطر، چنین کارکردهایی برای هر فرد ضروری به نظر می رسد تا کودکان و نوجوانان علاوه بر کسب توانایی هایی مانند خواندن، نوشتن، ریاضیات و.... مهارت های زندگی را به منظور ایجاد تغییر رفتار فرا گیرند. طی سه دهه گذشته، رویکردها به تعلیم و تربیت در جهت کاربرد بالقوه و عملی دانش در زمینه های واقعی زندگی بوده است. ضرورت یاری افراد، جهت رشد بهتر مهارت های زندگی و معیشت خود، رفته رفته از اهداف مهم آموزش و پرورش تلقی می شود.

کلمات کلیدی:

همدلی، مهارت اجتماعی، بخشش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1761888>

